

Cuprins

Prefață	9
Introducere	11
Partea I: Apariția contrariilor	15
Capitolul 1: Dimensiunile arhetipale ale vindecării.....	17
Capitolul 2: Homeopatia	42
Capitolul 3: Psyche și soma	56
Partea a II-a: Fântâna mercurială	69
Capitolul 4: Arhetipurile și inconștientul colectiv	71
Capitolul 5: Umbra	92
Capitolul 6: Anima / Animus	107
Capitolul 7: Plenitudinea	119
Partea a III-a: Coborârea în baie	137
Capitolul 8: Visele și relația minte-corp.....	139
Capitolul 9: Preluarea cazului	160
Capitolul 10: Comunicarea cu <i>psyche</i> -ul	182
Partea a IV-a: Materia medica simbolică.....	205
Capitolul 11: Arbori.....	208
Capitolul 12: Vițe	235
Capitolul 13: Simbolismul laptelui	251

Capitolul 14: Cele șapte metale ale alchimistilor	271
Capitolul 15: Sabotorul intern.....	302
Remedii făcute din copaci.....	331
Note de final	333
Glosar de termeni jungieni și alchimici	341
Bibliografie	347

Prefață

Scopul acestei cărți este de a-i ajuta pe homeopați, dar și pe cei interesați de relația dintre *psyche** și vindecare, să folosească visele și simbolurile în activitatea lor. Deoarece Carl Jung a contribuit direct la dezvoltarea unei abordări sistematice a viselor, viziunea lui despre *psyche* joacă un rol important. Nutresc speranța că informațiile conținute aici vor spori înțelegerea relației min-te-corp și vor fi de ajutor în situațiile în care cauza bolii este profund ascunsă ori dificil de înțeles.

Pentru a rămâne cât mai aproape de sursă, m-am bazat, în primul rând, pe lucrările originale ale lui Jung și, în al doilea rând, pe lucrările scrise de doi analiști jungieni, care au fost foarte apropiați de el, Edward Edinger și Marie-Louise von Franz.

Nicio parte din această asimilare atentă a lucrării lui Jung nu ar fi fost posibilă, fără îndrumarea analistului jungian Walter Odajnyk, cel care a citit o mare parte din text și m-a ajutat să corectez orice concepții greșite pe care le-am avut despre ideile lui Jung. Sunt foarte recunoscătoare pentru ajutorul lui.

Christopher Phillips, C.C.H., mi-a împărtășit cu generozitate cunoștințele sale despre arta comunicării, astfel încât aceste idei, uneori dificile, să poată fi mai ușor înțelese.

Le datorez multe mulțumiri colegilor mei homeopați, Jan Scholten, T. Namaya și Jean Pierre Jansen, pentru că și-au făcut timp, deși, în general, sunt foarte ocupați, pentru a verifica această

---

* Aparatul psihic sau structura aparatului psihic (*n. red.*)

lucrare și a adăuga comentarii, care s-au dovedit constructive, pe măsură ce am avansat. Aș dori să-i mulțumesc în mod special dragii mele prietene și colege, Alize Timmerman, care mi-a împărtășit, de-a lungul anilor, cunoștințele ei despre vindecare și despre homeopatie și a petrecut mult timp revizuirea materialului de față.

Încă de la început, Dana Ullman a preluat cu entuziasm acest proiect, pentru North Atlantic Books, și a fost o sursă de încurajare și de inspirație, de-a lungul drumului. De asemenea, aș vrea să-i mulțumesc Lisei Nolan, care m-a ajutat cu bucurie la fiecare detaliu al acestui manuscris.

Această carte nu ar fi fost posibilă fără numărul mare de persoane care au fost de acord ca poveștile lor de viață să fie incluse aici și, deși trebuie să rămână anonimi, le mulțumesc tuturor!

Jane Cicchetti

PARTEA I

Apariția contrariilor

„*Rosarium Philosophorum*“, tipărită pentru prima dată în al doilea volum al lucrării „*De Alchimia opuscula complura veterum philosophorum*“, la Frankfurt, în 1550.

Această xilogravură alchimică poate fi văzută ca o ilustrare a contrariilor care acceptă să se împace. Psihologul Carl Jung spunea că pe măsură ce societatea devine din ce în ce mai haotică, singura noastră speranță este ca oamenii să facă o consolidare conștientă a forțelor opuse din ei înșiși, pentru a servi drept contrabalansare. Medicina poate juca un rol important în a-i ajuta pe indivizi să facă această transformare, dacă aceștia recunosc

existența propriilor conflicte interioare și găsesc o modalitate de a le rezolva.

Această primă secțiune va acoperi necesitatea integrării schismei dintre empirism și raționalism și opoziției dintre înțelepciunea simbolică și raționalismul științific din medicină. De asemenea, va introduce homeopatia ca metodă de tratament, care ia în considerare persoana ca întreg și are potențialul de a folosi informații atât din domeniul alegoric, cât și din cel rațional. În cele din urmă, această secțiune va explora problema raționalismului științific, atunci când se abordează relația minte-corp și va propune o metodă de reconciliere a filozofiilor opuse din medicină.

Dimensiunile arhetipale ale vindecării

O nouă paradigmă pentru medicină

De când am pășit prima dată pe acest pământ, ierburile medicinale, ceremoniile și miturile vindecării au reprezentat o parte importantă a experienței mele umane. Căutarea vindecării se află atât de adânc în *psyche*-ul uman, încât poate fi chiar anterioară propriei noastre specii. Acum, se știe că multe primat folosesc plante vindecătoare, ca parte a dietei lor, cum ar fi cimpanzeii și gorilele, iar un schelet de Homo Neanderthal a fost găsit îngropat cu plante medicinale în jurul lui.

Impulsul către vindecare și plenitudine este un instinct fundamental al vieții, care nu poate fi satisfăcut doar printr-un sistem medical sau altul, deoarece aparține vieții interioare a individului și face parte din experiența umană colectivă. A limita acest domeniu doar la medicină, în special, la un standard de îngrijire medicală instituționalizat, înseamnă a diseca și a limita sever un aspect esențial al vieții.

Instituționalizarea medicinei nu este însă cauza, ci un simptom al dilemei în care ne aflăm în prezent. Este manifestarea fragmentării pe care o experimentează ființele umane, din cauza tendinței reduționiste a logicii și a angajamentului față de gândirea rațională, care s-a dezvoltat de-a lungul veacurilor. În lucrarea *Wholeness and the Implicate Order*, scrisă în 1980, fizicianul David Bohm se referă la problemele cauzate de iluzia că viața este fragmentată astfel:

„Ideea că toate aceste fragmente există separat este, evident, o iluzie care nu poate face altceva decât să conducă la conflicte și confuzii nesfârșite. Într-adevăr, încercarea de a trăi conform noțiunii că fragmentele sunt cu adevărat separate este, în esență, atitudinea ce a condus la seria tot mai mare de crize extrem de urgente cu care ne confruntăm astăzi. Așadar, după cum se știe acum, acest mod de viață a adus poluare, distrugere a echilibrului naturii, suprapopulare, dezordine economică și politică, la nivel mondial; s-a creat un mediu general nesănătos fizic și psihic pentru oamenii care trebuie să trăiască în el. Individual, s-a dezvoltat și s-a răspândit un sentiment de neputință și disperare, în fața a ceea ce pare a fi o masă copleșitoare de forțe sociale disparate, care trec dincolo de controlul și chiar de înțelegerea ființelor umane ce sunt prinse în ea.“¹

Provocarea acestor vremuri este să integreze, în abordarea rațională și separatoare a vieții, un sentiment care ne întregește, lucru care implică recuperarea puterii feminine, care a fost dominată de o atitudine patriarhală, recuperarea sufletului, într-o epocă ce este copleșită de materialism și acceptarea ca iraționalul să ocupe un loc în rațional.

O asemenea schimbare necesită abilitatea oamenilor de a crește, de a evolua și de a se adapta la condițiile care sunt într-un proces rapid de schimbare. Această transformare ridică nivelul de stres, care se manifestă în tot felul de probleme de sănătate.

Pe lângă vremurile apăsătoare pe care le trăim, au mai fost și alți factori care au afectat sănătatea și bunăstarea, în general. Progresele tehnologice, realizate fără a ține cont de efectul pe care îl vor avea asupra ansamblului, au dus la alienare și toxicitate.